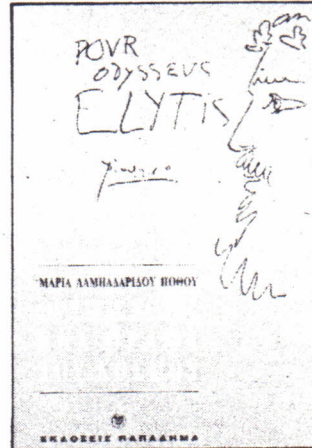

Μύηση στην ποίηση

Δεκατέσσερα χρόνια πέρασαν από τότε που εκδόθηκε το βιβλίο της ποιήτριας και θεατρικής συγγραφέα **Μαρίας Λαμπαδαρίδου - Πόθου «Οδυσσέας Ελύτης. Ένα όραμα του κόσμου»**, το οποίο «έμεινε σχεδόν βουβό και ξεχασμένο». Και τα βιβλία έχουν, πράγματι, τη «μοίρα» τους, όπως και οι άνθρωποι. Με την ποίηση του Ελύτη δεν είχε «τελειώσει», η άξια ποιήτρια και συγγραφέας. Ο Ελύτης, ένας μεγάλος «Μυστικός», συνέχισε να την επηρεάζει και να της ανοίγει πνευματικές και υπαρξιακές «οδούς», όπως εξάλλου και ο μεγάλος «ποιητής» του θεάτρου στον αιώνα μας, ο Σάμουελ Μπέκετ, του οποίου το έργο μελέτησε ύστερα από τις σπουδές της στο Θεατρικό Τμήμα του Πανεπιστημίου του Παρισιού.

Πρόσφατα, επανεκδόθηκε το βιβλίο — από τις εκδόσεις «Παπαδήμα» — εμπλουτισμένο με μελετητική προσέγγιση τριών ακόμη συλλογών του Ελύτη και με έναν παρορμητικά αισθαντικό, «εξομολογητικό» πρόλογο της Μ. Λαμπαδαρίδου - Πόθου, για την προσέγγισή της στην ποίηση του Ελύτη, όχι με τα «όπλα» του κριτικού, αλλά με την «ιερότητα της μύησης», τη διαίσθηση και ενόραση της ποιήτριας. Η γνωριμία της συγγραφέα με την ποίηση του Ελύτη άρχισε το 1957 στην, «έρμη» και από βιβλία, ιδιαίτερη πατρίδα της. Τη Λήμνο. Το 1959, η υπάλληλος του Επαρχείου Λήμνου εκδίδει, κρυφά, την πρώτη της ποιητική συλλογή «Συναντήσεις», με την οποία ο Ελύτης την αποκαλεί «ποιητριά».

«Ρίζα» της πνευματική, ένα όραμα του κόσμου, που συνδυάζει την προσωκρατική και πλατωνική φιλοσοφία και το ιώνιο «φως», θεωρεί η συγγραφέας του βιβλίου, την ποίηση του Ελύτη. Και την αποκαλεί «οραματική μνήμη», που «κουβάλησε από πολλούς αιώνες πριν ο Ποιητής, ο πολλούς αιώνες πριν».

Κλειώ Σιατ... Ποιήτριας